

РЕШЕНИЕ

№ 2681

гр. София, 20.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Ева Пелова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2601** по описа за **2022** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от З. В. Х., ЕГН: [ЕГН] срещу Решение от 24.01.2022 г., постановено по НАХД № 10650 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 6-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 380706/12.02.2021 г., издадено от заместник - кмет К. К. на Столична община, с което за нарушение на чл.18, ал. 1, т.1, т. 2 и т. 3 вр. чл.46, ал.1 и чл.47, ал.1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО) на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. С жалбата се иска отмяна на оспореното решение и потвърденото с него НП, поради твърдяно нарушение на материалния закон.

В проведеното по делото съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Столична община, редовно призован, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура - прокурор М., счита касационната жалба за неоснователна и прави искане съдът да потвърди решението на РС.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество се явява неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу подлежащо на обжалване наказателно постановление.

Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие доказателства, районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 22.01.2021 г., в 10:30 часа, в [населено място], З. В. Х. пътувала в тролейбус № 10, с инв. № 3012. При извършена проверка от контрольори по редовността на пътниците към Столична община, след спирка: площад „С.“, с посока: площад „Г.“, район „Г. И.“, било установено, че Х. пътувала без редовен превозен документ и отказала да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контрольор по редовността на пътниците. Свидетелката С. К. Л. - контрольор в „Център за градска мобилност“ - ѝ съставила акт за установяване на административно нарушение № 0380706/22.01.2021г., връчен на същата дата. Въз основа на АУАН Зам.- кметът на Столична община издал процесното НП.

Въз основа на тези факти съдът е обосновал извод, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, че са налице обстоятелства, ангажиращи отговорността на жалбоподателя и липсват такива, които да я изключват. Съдът подробно е обосновал защо деянието не съставлява маловажен случай. Обсъдил е подробно и размера на наложеното наказание, което е преценено като справедливо, доколкото е наложено

предвиденото в абсолютен размер.

Решението е правилно.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя изводите на районния съд.

Съгласно чл.18, т.1 от НРУПОГТТСО при пътуване с обществен транспорт пътниците са длъжни да притежават редовен превозен документ до слизането си на спирката.

Съгласно чл.18, т.3 от НРУПОГТТСО при констатирано нарушение и отказ на пътника да закупи карта за еднократно пътуване контролният орган по редовността на пътниците в случай на пътуване без редовен превозен документ следва да го санкционира. Осъществяването на процесното нарушение включва две кумулативно изискуеми предпоставки: пътникът да е без редовен билет и да отказва да закупи карта за еднократно пътуване.

Нарушението е безспорно доказано. Административнонаказателното обвинение в АУАН и НП е формулирано в съответствие с очертаните в чл.18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 вр. чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал.1 от НРУПОГТТСО признаци на състава на нарушението по начин, който позволява на санкционираното лице да разбере в какво точно се състои

обвинението.

В чл. 47, ал.1 от НРУПОГТТСО се посочва, че при констатирано нарушение – пътуване без редовен превозен документ и отказ на пътника да закупи карта за еднократно пътуване длъжностното лице – контролър по редовността на пътниците съставя АУАН по реда на ЗАНН, за което нередовният пътник е длъжен да слезе на следващата спирка по маршрута на превозното средство. Санкцията за установеното по реда на чл.47 от Наредбата нарушение - пътуване без редовен превозен документ и отказ на пътника да закупи карта за еднократно пътуване - според чл. 49 от Наредбата е във фиксиран размер от 50 лв.

Чл. 47, ал. 1 НРУПОГТТСО постановява, че при констатиран от длъжностно лице - контролър по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ или с нередовен превозен документ и отказ на пътника да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците, длъжностното лице по контрола съставя акт за установяване на административно

нарушение по реда на ЗАНН. Следователно съставът на вмененото на касатора административно нарушение включва не само пътуването без редовен превозен документ, но и отказа да закупи продавана и предложена от контролора по редовността на пътниците карта за еднократно пътуване, които елементи от обективната страна на нарушението се установиха безспорно в настоящото производство. Касае се за сложен фактически състав, а не за две отделни нарушения. Именно поради това този състав на нарушение се явява различен от предвидения в чл. 101 от ЗавПр, поради което не би могло да се приеме, че Наредбата преурежда уредени със закон правоотношения, още по-малко по начин, който е в противоречие с акта от по-висока степен.

В тази връзка следва да се посочи, че с ДВ бр. 9 от 26.01.2017 г., в сила от 30.01.2017г., ЗМСМА е изменен, с което в правомощията на Общинските съвети законодателят е включил и правото да определят условията и реда за пътуване по маршрутите на обществения градски транспорт на територията на съответната община (т.25 на чл. 21 от ЗМСМА, нова), поради което нормите на НРУПОГТТСО не противоречат и на чл. 10 и и чл. 12 ЗНА. Напротив, с изменението на визираните законови разпоредби, законовата делегация е регламентирана по надлежния законодателен ред.

Изцяло се споделят изводите за липсата на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Наведеното с жалбата касационно основание за нарушение на закона по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, не е налице. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд София - град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 24.01.2022 г., постановено по НАХД № 10650 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.